

φανοὶ τὴν ἡμέραν ἤθελον φαίνωνται ὡς νύκτα· οἱ Ἀσέρες, καὶ μάλιστα οἱ μικρότεροι, ἤθελον φαίνωνται σκοτεινοί· ὁ Ἥλιος, ἐπὶ ἀληθείας ἤθελε ρίπτῃ πολὺ φῶς ἐπάνω εἰς τὸ μέρος τῆς στερεώματος τῆς σκοτεινῆς ὅπως ἤθελεν εἶναι, ἀλλ' ἐὰν ὁ Θεατὴς τῷ ἐγύριζε ταῖς πλάταις, δὲν ἤθελεν ἰδῆ ἐν καθαρᾷ μεσημβρία παρὰ σκότος καὶ ζόφον· 2 ὁ Ἥλιος, εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν αὐτῆς, ἤθελεν ἔχει τὴν ἰδίαν λάμψιν καὶ ζωηρότητα καθὼς καὶ εἰς τὸ μεσημέρι, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἤθελεν ἐνοχλῆ πολὺ τὴν ὄρασιν· 3 εὐθὺς ὅπῃ ἤθελε καταβῆ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα ὁ Ἥλιος, ἠθέλομεν ἔχει ἕνα ὀλικὸν σκότος, καὶ μία βαθεῖα νύκτα δὲν ἤθελε μᾶς φανερώσῃ πανταχῶς παρὰ τὸ σκιωδέσατον σκότος· 4 ἐπειδὴ δὲν ἠθέλομεν ἔχει τότε λυκαυγὲς φῶς εἰς τὸ πλησίασμα τῆς νυκτὸς, μήτε ἐν λαμπρὸν στερεώματι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας, ἠθέλομεν ὑσερῆστε τὸ ὄφελος ὅπως ἔχομεν τώρα, ὅχι μόνον τῆς νὰ βλέπωμεν τὸ φῶς τῆς Ἥλιος ὅταν εἶναι ἀπὸν, ἀλλ' ἐτι δὲν ἠθέλομεν βλέπει τὸ ἴδιον Σῶμα τῆς Ἥλιος πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μετὰ τὴν δύσιν.

Ε'ρ. Πῶς λοιπὸν ὑποθέττετε ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ ἰδῶμεν τὸν Ἥλιον ὅταν εἶναι τῷ ὄντι ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα;

Α'π. Ναί, ἡμεῖς τὸν βλέπομεν καθ' ἡμέραν ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν.

Ε'ρ. Εἰπέμοι, παρακαλῶσας, πῶς γίνεται αὐτό;